

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Iсториōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVII. De spoliis quae relata sunt ex Africa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

καὶ ἐς τέλος σεβηγίδα νᾶιν ἐσβέσαντο. Αὐτῶν δὲ τὸν τάπεικυπειανὸν τὸν μάρτυρα ιερεῖας ἀξια, καὶ Φοῖο πέρος λέξιν ὠδῆς. κυπειανὸν ἄγον αὐθόρα μάλιστα πώλεις καρχηδόνοις σέβονται, καὶ ἀπὸ νεῶν τινα λόγων πολλὰ ἀξιον τῷτε πόλεως οἰρυτάμφροι τοῦτο τὸν τῆς Βασιλείου πύραυλον, τὰ τε ἀλλα ὅροστηνται, καὶ ἀγρυπνοὶ σκιαστοί ξόρτεις, λεπτοὶ κυπειαναὶ καλλεῖσθαι, καὶ αὐτὸς τὸν χειμῶνα οἱ ναῦται ἐπεις ἔγω γέριοις ἐμπίπτουσι, ομοιόμως τῇ πανηγύρῃ περισσαγορεύσιν εἰσιθαστον, ἐπεὶ ἐς τὸν καρεὸν Ὀπισκήπτην φιλεῖ, οὗ ἐταύτην οἱ λίβεις αὐγὴν ἐς αἱτεῖ τέλος οἰρωτινομίκαστο. Τέτοιοι οἱ Βανδήλοι τὸν νεῶν, οὐείχει Βασιλεύοντο, οὖν κειτιανὸς Βιασαρίδροις αφείλοι, οὐαίνοσθε σωὶ πολλῆς απιμίας οὖν ιερεῖας ἀλλελοδοσίας, καὶ τὸ λειτόν αὐτεπεροσκονία οἱ αρειανοῖς ἐπινόρθων. αὐτοὶ δὲ τοῖς διατάγτας ἐδιαπονημένοις τοῖς λίβεισι, πολλάκις φασὶ τὸν κυπειανὸν ὄντας ἐπισκήψιαν ήαντα φάναι αὐτῷ μετεμνάν κειτιανὸς ηῆτα γένηται. αὐτὸν γὰρ οἱ περισσοὶ οὐαίνοντες τοῦ κεράνευτος τηρομένης, μῆτέρι μόνον ηῆτα σκεπτομένης τῆς αφαιρέσεως, Βανδήλων τε παταγάπαισιν ἐπιπολεμητέοισιν, καὶ τῆς αρειανῶν διέζητελοντον εἰπεῖται λίβεισιν γῆς απεληλαμένης, κειτιανῷ τε οὖν οἰκείεσιν νεῶς απειληφότωντο τὴν κυπειανὴν μάρτυρον τοῦτον.

in navem prætoriam imposuisset. Narrat præterea idem Scriptor de Cypriano Martyre nonnulla, quæ huic historiæ inseri merentur. Sic autem ait ad verbum. Cyprianum vitum sanctissimum Carthaginenses universi præcipuo honore venerantur; constructaq; in ejus honorem magnificentissima Ecclesia extra urbem ad littus maris, tum in reliquis cum religiose colunt, tum festum diem quotannis agunt, quem Cypriana appellant. Atq; hinc nautæ tempestatem quandam, cuius antea mentionem feci, eodem nomine quo diem festum vocare soliti sunt, propterea quod ea tempestas eo potissimum tempore ingruere conluevit, quo Afri festum illum diem perpetuò celebrare solent. Hanc Ecclesiam Vandali regnante Hunnerico per vim Christianis ademerant, sacerdotibus magna cum ignominia inde expulsis: Ac deinceps tanquam quæ in jus ac dominium Arianorum venisset, eam instaurarunt. Quod cum Afri graviter ac molestè ferrent, ajunt Cyprianum sèpius in loinum vitum, quibusdam eorum dixisse: non debere Christianos de ipso sollicitos esse: Se enim aliquando post injuriæ suæ ultorem futurum. Que quidem prædictio Belisarii temporibus completa est, tunc cum Carthago ducet Belisario in potestatem Romanorum redacta fuit, post quintum ac nonagesimum annum ex quo capta fuerat: & cum Vandali penitus debellati sint, & Arianorum hæresis ex Africa proflus fugara; Christiani deniq; juxta Cypriani Martyris prædictionem Ecclesias suas recuperarunt.

K. S. Φ. 15.

Περὶ τὸν φύσεως ἀλθόγετον λαφύρι.

Τ Ο αὐτοῖς τάσθε γέγραπται ἐπειδὴ φη-
σιν ὁ βελτιστός τοῦ βανδίλιος καὶ
πολέμησας εἰς βυζαντίου τῆς, τά τε λάφυρος,
τὰ τε πολέμια ἀνθράποδα φειαγόμενος,
ἀνθόν τε γελίμεσα τῶν βανδίλων ἡγεμόνων,
βειάμενος δοθέντι αὐτῷ καὶ τὸν πτωόδορον
ηγαγε, πάντα θαύματα τελέσας. ἐν δὲ κε-
κυλιών πάρεποντι τι γέγιμα καθεισήκει, ἀπε-
κείχετο ἐν ρώμῃ σεγυλικότερος παλά-
τιον ἀπέξ ἔμπεδον μοι δεδηγήται, μήκα
ιδοξία η γαλεῖνιαν γαμεῖν τῶν ἑσπε-
ριῶν αἱρεῖσαι τοὺς ρωμαίους, ταῦτα μαξίμα τὸν

Cap. XVII.

De spoliis quae relata sunt ex Africa.

DE M. Procopius ista scribit, debel-
latis Vandalis, cum Belisarius Con-
stantinopolim venisset, prædam & ca-
ptivos, plurimq; adeo Gelimerem Van-
dalorum regem secum dicens, triun-
pho ipsi concessio, cuncta quæ erant
admiratione digna per Circum duci
jussit. In quibus thesauri erant innume-
rabilis, quippe cum Gisericus olim Ro-
mæ palatum diripiueret, sicut superius
à nobis relatum est: tunc cum Eudoxia
uxor Valentiniani Imperatoris Roma-
norum Occidentalium, ægre ferens
quod Maximus maritum ejus necasset

D d d

& vim ipsi intulisset, Gisericum evocavit, se urbem Romanam ei proditaram esse spondens. Quo tempore Gisericus, incensa urbe, Eudoxiam unā cum filiabus in Vandalorum regionem abduxit. Tunc direpta sunt simul cum aliis thesauris, quaecunque olim Titus Vespafiani filius, subactis Hierosolymis, Romanam deportaveraat, donaria scilicet Salomonis, quæ ille Deo consecraverat. Ea Justinianus in honorem Christi Dei nostri iterum misit Hierosolyma, Deo cui prius consecrata fuerant, honorem debitum exhibens. Scribit etiam idem Procopius, Gelimerum tunc humi prostratum in Circo, è regione solii regalis in quo Justinianus sedens cuncta quæ grecabantur spectabat, divinum illud oraculum patro sermone pronuntiasset: Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.

CAP. XVIII.
De Phoenicibus qui fugati sunt à Iesu filio Nave.

ALIOUD præterea quiddam refert idem Procopius, quod à nemine quidem antea commemoratum est; admiratione tamen dignum est in primis, & omnem prope fidem transcendit. Ait igitur Mauros gentem Africæ, ex Palestina profectos in Africa consedit. Eos autem esse, quorum in sacris libris fit mentio, Gergetæos & Jebulæos, aliasque gentes quas devicit Iesus filius Nave. Atque id verum esse conjicit, ex inscriptione quadam Phœnicum litteris exarata, quam à le quoque lectam esse testatur. Porro inscriptionem illam extate iuxta fontem, ubi duæ columnæ ex marmore albo erectæ sunt, quibus hæc incisa sunt verba. Nos sumus, qui fugimus à facie Iesu latronis filii Nave. Et hæc quidem ejusmodi exitum habuerunt, Africa iterum sub Romanorum dititionem redacta, & annum tributum, sicut prius confluverat, inferente. Ceterum in Africa centum & quinquaginta civitates Justinianus reparasse fertur, alias penitus, quasdam majori ex parte prolapsas. Quas Justinianus longe magnificentius renovavit, mira ornamenti varietate, & operibus tam publicis, quam privatis, eas exornans; mœnum quoque ambitu & aliis ædibus maximis, quibus tum urbes decorari, tum Deus coli confuevit: aquarum denique copia, partim ad usum, partim ad ven-

Atte ἀνδρα διποσαλεῖται, οὐ τὸν σωφροῦν
ὑειστεῖσα, τὸν γέριχον μέτεπειψύν,
καρδιῶσθι τὴν πόλιν τασχομένην. οτε καὶ τὸ
ρώμην ἐμπέκησας, τὴν εὐδοξίαν αὐατῆι-
γαλεστοῖς τὰ βασιλίων ἡγαγόντεν, της
σεουλήντι σὺν τοῖς ἄλλοις καμπλοῖσι, σα-
βεστεῖταιν τῷ πάτερι τῷ τὰ ιεροσόλυμα
δραποδίσας, εἰς ρόμην ἡγαγόντεν, ανατηλα-
σολομῶν τοῦ χαρονία τὸν θεόν ἔζεστιν
ἄπειστιαν τερεστικῆς χειροῦ θεοῦ
ἀνθιστεῖσι ιεροσόλυμα πέπομφε, τὸ θεῖον
πέποντον γεραιρών πάσσες καὶ περιεργοῦσι
θησαν. τότε φυσιτὸν γελίμερα ὁ προπτε-
πτιγῆς ἐρριμμένον ἀνάτολην παραδρομοῖ,
καὶ τῆς Βασιλέως καθέδρας, εἴδη καβιστοῦ
δράμηρα θεώμηρος ἀπειστιαν, ἐπιπλε-
θεῖον λόγιον τῇ Κρέσερᾳ γλώσσῃ, μάλιστη
μολασθήτων, τα πάντα μαλαστης.

Κεφ. ιη.

Πειτε δὲ προσώπῳ ιππού ψευδανθρώπῳ
Φοῖσι ἥκι ἑτερον, ἕκιστα μηνὶς ἰσορθία
χειρίσαντες, αξιάγασον ἥκι παῖσσιν
μαζοῦνται τερπολικαὶ ἐκταῖνον. ἰσορθίαν
τὸ λιένων ἔδειν τοῖς μάνυστοις εἰς τὴν πατε-
σίνων ἀνασάντες γῆς, τὴν λιένων καθηκτεῖσαν
εἶναι ὃ τετταὶ καὶ ἀναγράφει τὰ θεῖα ληγα
γεργεσταῖς, καὶ ιεροσούσαις, καὶ τὰ λοπάδι-
σσα περιεστεῖν ανηκαὶ πολεμίζειν. τοι
μηροῖς ὃ τὸν λόγιον αἰλιθῆ παντάπασιτυχεῖ
ιν, ἐκ τῶν τοῖς φωνικῶν χράμμασι συ-
κειμένον, εἶναι ὃ τέτοδον γχεκρηνισθεῖσα
λαιδόν τοις λιένων λαθκῶν πεποντοί, εἴσαι
ἐγκενόλαπαστάδε. ἡ μεῖστος μηδέροι φυγα-
τεῖς διότο περισσόπτεις ιπποῖς τοῖς ληγα-
ωδεις μηνὶς ἐνέληξεταισα, ἀνθιστροφα-
τικός λιένων γνομένης. Φόρυς τε οὖν ἐπειδεῖ
εἰσαγγέστες ωσσες καὶ περιεργον. λεγεῖ δὲ
λιένων πενήνοια. Εἰς αἴσιας τιμαῖς εἰσα-
σαδεῖ, τὰ μηνὶ, τέλεον. τὰ ἥκιστα τολμα-
ένια, καὶ περιεργότες τοῖς μεγαλοπεπτέσεος δια-
κανίσται κατλωπισεως ὑπερβολαῖς, κορυ-
ματί τε καὶ κατακελαιδίαις ιδιαις καὶ ἀνησυχί-
ταιχῶν τε τελεσθοῖς, ἐτέρημετε μεγίσταις
κοδομίαις, οὐδὲ ἐν αἷς τε πόλεσ κορμεῖσθαι,
τε θεῖοι ἀπάνται, οὐ προσίσαις τε ὑδάταις
τε λεγειαν καὶ καταλόγοι, τῷ μηνὶ, ὃν περιπλα-